

Gränsen mellan utgifter för investering och för verksamhet

I församlingarna tvingas man gång på gång avgöra om ett större reparationsarbete eller anskaffningar ska budgeteras som en verksamhetsutgift eller som en investering. Även revisorer har fäst allt mer uppmärksamhet vid den här frågan.

I punkt 5.5. i anvisningarna *Budget samt verksamhets- och ekonomiplan för församlingar och kyrkliga samfälligheter definieras investeringar så här:*

”I investeringsdelen godkänner kyrkofullmäktige anslag och beräknade inkomster för investeringsprojekt eller projektgrupper. I investeringsdelen upptas anslag för immateriella och materiella tillgångar som skall aktiveras i bestående aktiva samt anskaffningsutgifter för investeringar som behövs för att möjliggöra församlingens verksamhet. Med en anskaffningsutgift som skall aktiveras avses en utgift som skall bokföras bland bestående aktiva i balansräkningen. Investeringsdelen omfattar investeringsplaner för budgetåret och plan-åren.

Småanskaffningar i enlighet med den av kyrkofullmäktige godkända avskrivningsplanen bokförs direkt som kostnader. I kyrkostyrelsens cirkulär nr 10/2005 rekommenderas 5 000 € som församlingens aktiveringsgräns, men stora församlingar har ofta en högre gräns.

I investeringsdelen upptas i allmänhet utgifter för grundförbättring av tillgångar. **En utgift för grundförbättring av en tillgång** ökar de förväntade inkomsterna eller den förväntade tjänsteproduktionen i anslutning till tillgången t.ex. genom att väsentligt förlänga dess kvarvarande ekonomiska hållbarhetstid. I balansräkningen aktiveras utgifter till följd av vilka tillgångens förmåga att ge inkomster eller skapa tjänster ökar väsentligt från det ursprungliga. Tillgångens förmåga att skapa inkomster eller tjänster kan anses ha vuxit om grundförbättringen

- förlänger tillgångens ekonomiska hållbarhetstid eller ökar tillgångens produktionskapacitet
- förbättrar prestationernas kvalitet eller
- minskar produktionsprocessens kostnader.

Reparations- och underhållskostnader som resulterar i att tillgångens förmåga att ge inkomster eller producera tjänster kan bevaras som tidigare behandlas i allmänhet som räkenskapsperiodens verksamhetsutgifter.”

Församlingarna genomför ofta projekt som kan klassificeras som reparationer men som i euro räknat är stora projekt. Sådana är bl.a. olika reparationer av kyrkans ytterväggar, tjärning av spåntak etc. Om en mindre församling bokför reparationsutgifter av den här typen som utgifter på årsnivå är balansräkningen och resultatet för räkenskapsperioden inte jämförbara från år till år och församlingen kan dessutom drabbas av skyldigheten att i enlighet med KO 15:1,3 täcka ett underskott enbart på grund av ett stort reparationsprojekt.

Beslutsförslag:

Vid uppgörelse av budget samt verksamhets- och ekonomiplan upptas i investeringsdelen

- utgifter för grundförbättringar till uppskattade eurobelopp som överstiger den aktiveringsgräns som fullmäktige fattat beslut om

- anskaffningar eller helheter (t.ex. maskiner, anläggningar och utrustning), vars uppskattade anskaffningspris överstiger den aktiveringsgräns som fullmäktige fattat beslut om
- stora reparationsutgifter enligt församlingens egen bedömning. Avgörandet bygger på hur omfattande inverkan på församlingens penningflöde reparationsutgifterna har samt att balansräkningen och resultatet för räkenskapsperioden skall kunna gå att jämföra från år till år.

Om en stor reparationsutgift aktiveras i bestående aktiva bör församlingen se till att de aktiverade posterna avskrivs under sin verkningstid. Ifall till exempel reparationer på kyrkans utsida utförs med cirka 20 års mellanrum så kan avskrivningstiden vara högst 20 år. Närmare anvisningar finns i *Avskrivningar enligt plan och delbokföring av bestående aktiva i församlingar och kyrkliga samfälligheter* under punkt 2.1.4. *Hantering av grundförbättringsutgift.*

Beslutsförslaget godkändes.